

13.

Χαρτ. 0,31 × 0,20. Αἰῶνος XVI (φ. 446).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλου κοκκίνου ἐπιτίτλου (φ. 10^α), μικρῶν ἐπιτίτλων (φ. 65^β, 312^β, 361^α) καὶ μεγάλων ἐρυθρῶν γραμμῶν.

Τὰ φ. 1^α-9^β, 76^β καὶ 438^β-446^β ἄγραφα.

Ἐν φ. 438^α ἡ δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· δόξα σοι ἅγια τριάς· ἡ εὐαγγελιστῶν ζνζ μὴν μαίτου ιη ἡ νεοφύτου μοναχοῦ.

Ἐν φ. 9^β μετὰ ἀγράφου κομψῆς διὰ γραφίδος ὕδατογραφία Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Προχόρου.

Ἐν φ. 437^β 1865 : 10βρίου 19 ἐπιτροπὸι τῆς ἐκκλησίας Νικόλαος Ζώτου. Νικόλαος I. Ἀσβεστῆς ὁμοίως. Ἀρ. 5.

Στάχους διὰ κοκκίνου ὀλοσηρικοῦ, περιβάλλοντος ξυλίνης πινακίδας. Κόμφοι θυλακωτῆρες ἐγκομβούμενοι εἰς σωζόμενα σιδήρια. Ὅπισθεν πέντε κομφοὶ σιδηροὶ ἤλοι διηυλακωμένοι καὶ φέροντες πέριξ διάτρητον κομψὸν κύκλον.

14.

Βομβ. 0,29 × 0,23. Αἰῶνος XIII (φ. 188).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, καὶ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμῶν ἐρυθροκιτρίνων. Τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα μᾶλλον κίρρον.

Ἔχει πάθει ἐν τῇ ἄνω πρὸς τῇ ῥάχει γωνία ὑπὸ νατίδος.

Τὸ φ. 129 ἐκπεσὸν ἔχει ἀντικατασταθῆ ὑπὸ χαρτίου τοῦ XVIII αἰῶνος.

Ἐν φ. 187^β δόξα τῷ δόντι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Ἐτελεώθη τὸ παρὸν ἅγιον εὐαγγέλιον ἐν ἔτει ζω. διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀχρείου Ἰακώβου ἱερομονάχου (ἐρυθρὰ τὰ κατόπιν) διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων πανίεροευσεβεστάτου κυροῦ Θεοδώρου ἱερέως τοῦ Χαρῶ . .

Ἄξιον σημειώσεως τὸ πάχος τοῦ βομβυκίνου χάρτου.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ προσκεκολλημένῳ τῇ ἐν ἀρχαίᾳ πινακίδι· Τῇ 19 10βρίου 1865 ἐθεωρήθη παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῆς ἐκκλησίας

Ἀρχιμανδρείου Νικόλαος Ζώτος, Ν. Ἀσβεσιᾶς. Ταῦτά καὶ ἐν φ. 187^β.

Τὸ φ. 188 χαρτῶν ἄγραφον.

Στάχως δι' ὀλοστηρικῶν κοκκίνου, περιβάλλοντος πινακίδας ξυλίνης.

15.

Χαρτ. 0,30 × 0,22. Αἰῶνος XI^γ (φ. 119).

1 (φ. 1^α), Μηνιαίον.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχ. ἀκέφαλον ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου καὶ φθάνει κολοδὸν μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου.

2 (φ. 4^α). Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Πολλὰ τῶν ἐν ἀρχῇ ἀρχικῶν γραμμάτων ἄτεχνα διὰ μέλανος, τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως ἄτεχνα ἐρυθρὰ καὶ τὰ πλεῖστα κίττρα. Ἡ γραφή φαίνεται διάφορος ἢ ἀγύμναστος ἐν τοῖς πρώτοις φύλλοις τοῦ Εὐαγγελίου, ἔπειτα δὲ γίνεται κανονικωτέρα.

Τὰ φ. 12 καὶ 110-118 περὶ χαμηλῆς τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος μετ' ὀπίων ὑπερπηδωμένων κατὰ τὴν γραφήν.

Τῶν φ. 1, 82, 83 καὶ 119 (ἀνήκοντος εἰς τὸ Μηνιαῖον) σώζεται μικρὸν μόνον σπάραγμα. Τὸ φ. 2 κεικομμένον ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ.

Ἐν φ. 2^β. Ἐθεωρήθη τῇ 19 Ἰοβρίου 1865 Ἀρ. 7. Νικόλαος Ζώτου. Ν. Ἀσβεσιᾶς. Ταῦτά καὶ ἐν φ. 118^β.

Στάχως διὰ πινακίδων ξυλίνων, περιδεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

16.

Χαρτ. 0,30 × 0,20. Αἰῶνος XVI (φ. 181).

1 (φ. 1^α), Μηνιαῖον Αὐγούστου.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, καὶ κοσμεῖται ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιτίτλων.

2 (φ. 180^α). «Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κῦρ **Ἰωσήφ τοῦ Βρουενίου** Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς πάσαν ἑορτὴν τῆς πανενδόξου κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου».

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Τὸ τελευταῖον φύλλον κεικομμένον. Τελευταῖαι λέξεις: ἀσφαλή ψυχῆς τῶν πιστῶν καταλαμπουσα τῶν ἁμαρτωλῶν

Ἐν τῇ κάτω ἡφ τοῦ φ. 80^β 1753 ἐπῆρε ὁ παππαϊωάννης παπαγεωργίου τὴν ἐφημερία ἦτον χρόνον 15 καὶ εἰς τοὺς 1776 ἔλαβε τὴν ἱεροσύνη ἐπὶ παισίου ἀρχιερέως τοῦ συναΐτου ὄντας ἔγινε ἱερεὺς χρόνον 17 καὶ ἔστω εἰς ἐνθλίμην. Εἰς τοὺς χιλίους 778 φεβρουαρίου 18 ἀναπαύθη ὁ μακαρίτης πατέρας του παπαγεωργίος βλάχος καὶ ἔλαβε τὴν ἐφημερία ὁ εἰς τον ἀνωθεν παπαιωάννης. Ἐν τῷ φ. 144^β χειρὶ τοῦ τῆ αἰῶνος Ἐφημέριοι τοῦ ἀρχιμανδρείου παπα θεοδοσος γκορκαλις παπαδιαμάντις παποντζης φιλοθεος ἱερομοναχος παπα θεοδωρος μάλιστα ἰωανίκιος ἱερομόναχος πειρος κανκηκος παπα τσιανιάμιλος. Τὰ τέσσαρα τελευταῖα ὀνόματα διὰ διαφόρων χειρῶν.

Ἐν φ. 2^α Ἐθεωρήθη τῇ 19 Ἰουρίου 1865 Ἀφ. 12 1865 Νικολαος Ζώτου Ν. Ἀρβεσιᾶς. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ προσκεκολλημένῳ τῇ πινακίδι τοῦ τέλους ὀνόματα πρρησίας μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου καὶ πολλαχοῦ δὲ τῆς ἡφς ἄτημα δοκίμια κονδυλίου.

Τὰ φ. 70-76 ἐγράφησαν δι' ἄλλης χειρὸς ὀλίγον μεταγενεστέρως ἢ ἄλλης γραφῆς τοῦ αὐτοῦ βιβλιογράφου. Καὶ ἄλλαχοῦ δὲ τοῦ κώδικος γραφὴ μικροτέρα καὶ πυκνοτέρα τῆς αὐτῆς χειρὸς.

Τὰ φ. 1, 2, 32, 33, 65 ἐσχισμένα ἐν μέρει. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 171 καὶ 172 λείπουν φύλλα.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἐμπροσθεν δὲ σώζονται τρεῖς ἴλοι καὶ ὀπισθεν δύο.

17.

Χαρτ. 0,286 × 0,22. Αἰῶνος XVI (φ. 145).

Ἀναγνώσματα ἐκ τῶν Πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν τῶν Ἀποστόλων.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, καὶ κοσμεῖται δι' ἐπιτίτλων κομφῶν ἐν ἀρχῇ καὶ ἀπλῶν ἐρυθρομελκίνων ἀρχικῶν γραμμῶν.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεχόμενῳ τῇ τελευταίᾳ πινακίδι ἄτημα δοκίμια κονδυλίου, ἐν οἷς καὶ τάδε: $\frac{1}{4}$ εἰουτο το βηβλίον ηρε του αγιου νηκολαου και οληος να το περοξηνησει και να το διαβασι να εχη τη καταρα του χριστου και της παναγιας του αγηου νηκολαου και ησερα τον αγηον αποστολον κε τον αγηον ολινον. Ἐν δὲ τῷ φ. 145^β ἐρυθρὰ τάδε: ἰωαννης ωθς ψ (κατὰ διόρθωσιν ἐκ ζ)θ ψθῆ ωλ q δ λ' ζϑθιθω φηηλῆάγω ι·θ' χγλν' εἰους ζωιθ'. Τὰ κρυπτεγρα-

ρικὰ ἀνγνωστέα ὧδε· σαββα ταβ σοφῶ ὁ γράψας τε βοίθισον (=βύθισον;) αὐτὸν καὶ κατὰ ταῦτα παρέχουσι πολλὰ τὰμφισδγτήσιμα.

Κατωτέρω δὲ ἀνγνωσκονται διὰ μελανος γεγραμμένα ὑπὸ δικφρῶν χειρῶν τάδε·

† Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ μακάριος μοναχὸς ὁ κατακόσμον ιξεχούλης εἶους ζλγ' ἐν μηνί ἰουλίῳ ἡ ἡμέρα σαββάτω.

† Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ μαθηαῖος μοναχὸς ὁ κατακόσμον μιχαήλ πλέσας εἶους ζλγ'ο μαίω ιη ἡμέρα πεπτη.

† Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ μανασις ἱερομόναχος· ὁ κατακόσμον πλέσας εἶους ζνα μὴν ἀπριλησ κτ' ἡμέρα πέπτη (τὸ πέπτη ἄλλη χειρ!).

† Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ βάρταβας· μὴν νοεῦρις δ' ἡμέρα σαββάτω εἶους ζνβ.

† Ἐκϋμύθη ὁ δου' τοῦ θεοῦ, νίφον ἱερομόναχος· ὁ κατακόσμον, μεταξὰς· ἐν αὐτὲν τη εἰμέρα ἐκϋμύθει, καὶ ὁ γεράσιμος, ὁ ιξαχούλης, ὁ θῦος του πατ' κυρ νίφου; εἶους, ζνδ· ἀπριλίον εἰς τὰς ἐξ, ἡμέρα τριτί· ~

† Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος χειμάρης, κῦρ σωφρόνιος ὁ καὶ μαθητῆς χρηματίσας τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ μαναση. Ἐθάπη δὲ ἐν τὸ ναδίτου μεγάλου μοῦ νικολάου τοῦ σραιυγοπούλου ἐν το νάρθηκυ' πλοῖσιον του αὐτοῦ γέροντος, ἐπὶ εἶους ζξβ' κατα μὴν φεῦρουαῖριος ιγ ἡμέρα γ' ὄρα πρόου της νικτου' δευτερα ἑβδομάδα της ἀγίας τεσσαρακοστικής.

Ἐν φ. 1^α· Ἐθεωρήθη τῇ 19· 10βρίου 1865 ἀρ. 09· Νικόλαος Ζώτου Ν. Ἀσβεσιᾶς· καὶ ἐρυθρὰ ἡ σφραγίς τῆς μονῆς. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἡ σφραγίς καὶ Ν. Ἀσβεσιᾶς.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ μελαίνης βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἀνὰ πέντε σιδηροὶ ἴλοι···

18.

Χαρτ. 0,22 × 0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 270).

Μηνάτων Ἰουνίου.

Τὰ φύλλα βλου τοῦ κώδικος ἐφθαρμένα ἄνω ὑπὸ τιφῶν καὶ νοτίδος, ἀλλὰ, καθ' ὅσον ταῦτα προχωροῦσιν, ὀλιγώτερον. Ἰδίως ἡ φθορὰ ἀπὸ φ. 1-31.

Ἐν φ. 264^α κ. ε. Θεοτοκία.

Ἐν φ. 263^β ἄλλη χεῖρ· †^α Ἰλθα κάγω ὁ θεόδωρος τοῦ καλοῦσάν-
του τοῦ ἡγουμένου ἐπὶ ἔτους ζνβ· Ἰνδικτιῶνος ζ ἡλίου κύκλος κξ σε-
λήνης κύκλος γ', εἰς τοῦ πνευματικοῦ τοῦ κῦρ μαρσση ἡγουμενευόν-
των, νίφωνος, καὶ σοφρωνίου, τῶν ἱερομοναχῶν εἰς τὸ κελίον τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάου τοῦ μεγάλου μῆν, Ἰουνίου εἰς τὰς ιθ'
Ἰνδικτιῶνος κ' ἡμέρα ε': τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα. Καὶ κατω-
τέρω· †^β Ἐπὶ ἔτους ζνβ· Ἰνδικτιῶνος β^α· ἡλίου κύκλος κ δ' σελήνης
κύκλος γ' μηνι Ἰουνίου ιθ' Ἰνδικτιῶνι ε'.

Ἐν φ. 1^α κάτω ἐν τῇ ᾠδῇ ἢ σφραγίδι τοῦ Ἀρχιμανδρείου ἀνευ ση-
μειώσεως τῶν ἐπιτρόπων.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης με-
λαίνης μεθ' ἄπλων ἐπιτυπωμάτων. Ἐμπροσθεν σώζονται τέσσαρες
δηλακωμένοι σιδηροὶ ἡλοὶ, ὀπισθεν δὲ πέντε.

19.

Χαρτ. 0,32 × 8,18. Αἰῶνος XVIII (φ. 72).

Καθολικὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ἀρχιμανδρείου τῶν ἐτῶν 1773-
-1778 καὶ σποράδην ἔπειτα τῶν ἐτῶν 1790 καὶ 1802.

Κωδὴξ ἀξίος λόγου διὰ τὰ ἐν αὐτῷ κύρια ὀνόματα.

Στάχσις διὰ βύρσης μεθ' ἄπλων ἐπιτυπωμάτων.

20.

Βοβμ. 0,29 × 0,18. Αἰῶνος XIII (φ. 144).

1 (. 1^α). **Κάτωνος** Γνώμαι δίστιχοι κατὰ τὴν μετάφρα-
σιν **Μισξίμου Πιλανούδη** εἰς βιβλία τέσσαρα μετὰ σχο-
λίων.

Τοῦ πρώτου βιβλίου λείπουσιν οἱ πρώτοι στίχοι, ὧν προηγείται
δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τὸ τέλος ἐσπαραγμένου ποιήματος. Ἐν τέλει
Σὺν θεῷ τέλος τοῦ Κάτωνος. Τινὰ φύλλα ἐφθαρμένα.

2 (φ. 6^β). «Πυθαγόρου ἔπη τὰ καλούμενα χρυσᾶ».

3 (φ. 8^α). «Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσ-
σης** Κατασκευὴ τοῦ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχῆ τε καὶ σώματι
τὴν αἰτίαν τῆς ὑπάρξεως εἶναι».

Ἔπονται τὰ ἐξῆς κεφάλαια α' (φ. 10^β). Θεωρεῖται τῆς ἱατρικωτέρας περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων. Ἄρχ. Ἀλλὰ τὴν μὲν ἀκριβῆ τοῦ σώματος ἡμῶν διασκευὴν.—β' (φ. 24^β). «Περὶ σώματος ὅτι ἐκ τεσσάρων στοιχείων συνέστηκεν» Ἄρχ. Πᾶν σῶμα τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ συγκρίμα. Ἐν τέλει τοῦ φ. 25^β χειρὶ νεωτέρῃ Ὑπαγε ἔμπροσθεν εἰς φύλα τέσσαρα. — γ' (φ. 26^α). «Περὶ στοιχείων καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν συγκρίματος. Ἄρχ. Τὸ στοιχείον τὸ κοσμικὸν ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συγκρίματος. Ἐν τέλει τοῦ φ. 29^β χειρὶ νεωτέρῃ βλέπε καὶ ἔπαγε ἔμπροσθεν εἰς ὀκτώφυλα να εὐρεῖς τὴν ἀράδα τοῦ προσώπου τούτου εἰς τὸ Συναγωγὴν γίνεσθαι δεσμῶν δὲ κάλλιστος ὁ τρίτος. — δ' (φ. 32^β). «Περὶ ψυχῆς τῶν ἑκασταχοῦ φιλοσόφων ὁδοί: διάφοροι εἰθ' οὕτως ἢ ἀληθῆς περὶ ταύτης διήγησις» Ἄρχ. Διαφωνεῖται σχεδὸν πᾶσι τοῖς παλαιοῖς ὁ περὶ τῆς ψυχῆς λόγος. — ε' (φ. 38^β). «Περὶ τοῦ φανταστικοῦ καὶ τοῦ φανταστοῦ καὶ φαντασίας καὶ φαντάσματος καὶ τί δηλοῖ τούτων ἕκαστον». Ἄρχ. Φανταστικὸν μὲν οὖν ἐστὶ δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς — ς' (φ. 39^β). «Περὶ ὄψεως τῶν θύραθεν σοφῶν διάφοροι ἐπαγγελίαι». Ἄρχ. Ἡ ὄψις δμωνύμως λέγεται. — ζ' (φ. 43^α). Περὶ ἀφῆς πολυσχεδῆς ἐξήγησις». Ἄρχ. Ἐκαστὸν μὲν τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων — η' (φ. 45^α) «Περὶ ὄψεως αὐθις ἐπανάληψις: ἔτι γε μὴν καὶ ἀφῆς ὀσφρίσεως τε καὶ γεύσεως». Ἄρχ. Τὴν μὲν ὄψιν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπομεν.— θ' (φ. 46^α). «Περὶ ἀκοῆς. Ἄρχ. Ἡ δὲ ἀκοή τῶν φωνῶν καὶ τῶν ψόφων ἐστὶν αἰσθητικὴ. — ι' (φ. 46^β). «Περὶ τοῦ διανοητικοῦ. Ἄρχ. Τοῦ μὲν οὖν φανταστικοῦ ἢ τε δύναμις καὶ τὰ ὄργανα. — ια' (φ. 46^β). «Περὶ τοῦ μνημονευτικοῦ καὶ τοῦ διαλογιστικοῦ καὶ τοῦ φανταστικοῦ καὶ ποι τούτων ἕκαστον ἴδρυται καὶ τίς ἢ ἐκτέρου ἐνέργεια» — ιβ' (φ. 48^β). Περὶ τοῦ ἐνδιαιθέτου καὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου». Ἄρχ. Αὐτῇ μενοῦν μία διαίρεσις τῆς ψυχικῆς δυνάμεως. — ιγ' (φ. 49^β). «Περὶ τοῦ ἀλόγου μέρους τῆς ψυχῆς ὃ καὶ παθητικὸν καὶ ὀρεκτικὸν καλεῖται». Ἄρχ. Τινὲς καθ' ἑαυτὴν εἶναι λέγουσι τὴν ἀλογίαν. — ιδ' (φ. 51^α). «Περὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ». Ἄρχ. Διαίρεται μὲν οὖν ὡς ἔφαμεν τὸ ἀλογον τῆς ψυχῆς — ιε' (φ. 51^β). «Περὶ ἡδονῶν ὅτι αἱ μὲν ψυχικαὶ εἰσὶν αἱ δὲ σωματικαὶ ἐρμηγνείαι». Ἄρχ. Τῶν ἡδονῶν αἱ μὲν εἰσὶ ψυχικαί. — ις' (φ. 55^α). «Περὶ λύπης καὶ τῶν ταύτης αἰτίων τε καὶ εἰδῶν». Ἄρχ. Τῆς δὲ λύπης εἶδη τέσσαρα. — ιζ' (φ. 55^β). «Περὶ θυμοῦ καὶ τῶν τούτου γεννητικῶν καὶ εἰδῶν καὶ ἐνεργειῶν». Ἄρχ. [Ἡ] ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος. — ιη' (φ. 55^β). «Περὶ φόβου

καὶ τῆς τούτου ποσότητος ἀπαιθμησις». **Αρχ.* Διαιρεῖται δὲ καὶ ὁ φόβος εἰς ἕξ. — ιθ' (φ. 56^β). «Περὶ τοῦ ἀλόγου μέρους τῆς ψυχῆς ὁ οὐδαμῶς κατήκοον ἢ ἐπιπειθὲς λόγῳ πέφυκεν ἀπόδειξις διὰ βραχέων». **Αρχ.* Τὸ μὲν οὖν ἐπιπειθὲς λόγῳ. — κ' (φ. 56^β). Κεφ. «ΚΑ' Περὶ τοῦ θρεπτικοῦ ἐκ τῶν φυσικῶν δυνάμεων ἀπόδειξις». **Αρχ.* Τοῦ θρεπτικοῦ φυσικαὶ δυνάμεις εἰσὶ τέσσαρες. — κ' - λε'. Τὰ λοιπὰ κεφάλαια, ὧν τὸ τελευταῖον (ΑΣ) **Ο*τι καθόλου καὶ οὐ μερικῶς τὰς πᾶσι καὶ πανταχοῦ ἢ τοῦ θεοῦ πρόνοια ἐφήπλωται». **Αρχ.* **Ο*τι μὲν ἐστὶ πρόνοια καὶ τί ἐστὶν εἴρηται.

Τὰ εἰς τὸν Γρηγόριον Νύσσης ἐν τῷ κώδικι προσγραφόμενα κεφάλαια μετὰ τὸ δεύτερον εἶνε ψευδεπίγραφα. Κατὰ πρόθυμον δ' ἀνακαίωσιν τοῦ ἐν Χάλλῃ καθηγητοῦ κ. Loofts, διακιδασθεῖσάν μοι διὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ καθηγητοῦ κ. Ἀδόλφου Harnack, τάνωτέρω ἀναγεγραμμένα κεφάλαια ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ τοῦ *Νεμεσίου Ἐμέσης* Περὶ φύσεως ἀνθρώπου. Καὶ δὴ τὸ γ' Ψευδογρηγορίου = Νεμεσίου δ' (*Migne Patrologia graeca* Τόμ. Μ' σ. 608 κ. ἐ.), τὸ δ' = β' (σ. 536 κ. ἐ.), τὸ ε' = ς' (σ. 632), τὸ ς' = ζ' (σ. 637), τὸ ζ' = η' (σ. 649 κ. ἐ.), τὸ η' = θ' (σ. 656 κ. ἐ.), τὸ θ' = ι' (σ. 657 κ. ἐ.), τὸ ι' = ιβ' (σ. 660), τὸ ιβ' = ιγ' (σ. 660 κ. ἐ.), τὸ ιδ' = ιδ' (σ. 665 κ. ἐ.), τὸ ιγ' = ις' (σ. 672 κ. ἐ.), τὸ ιδ' = ιζ' (σ. 676 κ. ἐ.), τὸ ιε' = ιη' (σ. 677 κ. ἐ.), τὸ ις' = ιθ' (σ. 688 κ. ἐ.), τὸ ιζ' = κκ' (σ. 692), τὸ ιη' = κ' (σ. 688 κ. ἐ.), τὸ ιθ' = κδ' (σ. 692 κ. ἐ.), τὸ κ' = κγ' (σ. 693 κ. ἐ.), τὸ λς' = μδ' (σ. 794 κ. ἐ.).

4 (φ. 94^α). «Α. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης διαίρεσις ἐν τῷ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ κειμένη».

**Ε*πονται α' (φ. 94^β). «Β. Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης τὰ ἐν τῷ τριακοστῷ κεφαλαίῳ». — β' (φ. 95^β). «Γ. Τῶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ δυνάμεων διαίρεσις». — γ' (φ. 95^β). «Δ. Τῶν φυσικῶν δυνάμεων». — δ' (φ. 95^β). «Ε. Τῶν ψυχικῶν δυνάμεων». — ε' (φ. 96^α). «Ζ. Τῶν φυσικῶν δυνάμεων». — ς' (φ. 96^α). «Ζ. Διαίρεσις τοῦ ἐμφύχου». — ζ' (φ. 96^β). «Η. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως λόγος». Μένει ἀτελές, ἐν δὲ φ. 100^β κάτω γραφῇ τοῦ ιε' αἰῶνος τάδε: † *λείπει ἐνταῦθα πολὺ τὸ διαμέσον. Λείπουσι δὲ κατὰ τὸν ἐν φ. 94^α πίνακx η'* «θ. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὀγδοῦ λόγου τοῦ κατὰ Εὐνομίου περὶ μύρμηκος ἀστειοτάτη διάλεξις καὶ τὰ ἐξῆς» καὶ θ' κατὰ τὸν αὐτὸν πίνακx «ι. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν ἐξηγήσις περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐξ ὧν

τὰ τῶν ἀνθρώπων συνέστηκε σώματα καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς χυμῶν», οὗ κεφαλαίου σώζεται μόνον τὸ τέλος ἐν φ. 101^α. — ι' (φ. 101^α). «**ΙΑ. Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ οὐσίας». — ιβ' (φ. 102^α). «**ΙΒ. Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ Τριάδος ὅτι ὁμοούσιος καὶ ὅτι τρεῖς ὑποστάσεις μία θεότης». — ιδ' (φ. 103^α). «**ΙΓ. Διδόμου** Περὶ ἀσωμάτων οὐσιῶν». — ιγ' (103^β). «**ΙΔ. Θεοδώρητου** Περὶ φωνῆς». — ιδ' (φ. 105^α). «**ΙΕ. Τοῦ αὐτοῦ** Ἦ ἀρά ἐστι τὸ φῶς». — ιε' (φ. 107^α). «**ΙΣ. Τοῦ αὐτοῦ** Ὅτι ἐν τῇ τοῦ σώματος κοινωνίᾳ καὶ τὰ ἐξῆς». — ις' (φ. 108^α). «**Ζ. Εἰρηναίου** συγγραφέως Περὶ καρδίας». — ιζ' (φ. 109^α). «**ΙΗ. Γρηγορίου Νύσσης** Ἑρώτησις». — ιη' (φ. 109^α). «**ΙΘ. Τοῦ αὐτοῦ** Ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἡγουν εἰς κοιμηθέντας». — ιθ' «**Τοῦ αὐτοῦ** Ζήτησις περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Μακρίνης». Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον περιλαμβάνεται μόνον ἐν τῷ πίνακι τοῦ φ. 94^α, δὲν ὑπάρχει δ' ἐν τῷ κώδικι, λείποντος φύλλου μεταξὺ τῶν φ. 109 καὶ 110.

5 (φ. 110^α). «**Αὗται αἱ παιδεῖαι Σολομώντος** αἱ ἀδιάκριτοι ἄς ἐξελέγξαντο οἱ φίλοι Ἐζεκιίου βασιλέως».

6 (φ. 116^α). **Σολομώντος** «Ἐκκλησιαστής».

7 (φ. 124^α). **Σολομώντος** «Ἄσμα ἀσμάτων».

Μένει κολοβὸν ἐν φ. 140^β, ἐκπεσόντος φύλλου.

8 (φ. 141^α). Ἀπόσπασμα ἀκέφαλον καὶ κολοβὸν περὶ ὄντων, περὶ ψυχῆς καὶ περὶ ἀρετῶν.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 5-7 γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 3 ἐπίτιτλα ἐρυθρὰ ἐν ἀρχῇ τῶν κεφαλαίων καὶ ἐρυθρὰ ἰδιόρρυθμα γράμματα ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπ' ἀρ. 3-8 μετὰ παρασελίδιων ἐρυθρῶν γλωσσῶν καὶ σχολίων ἐρυθρῶν διὰ ποικιλωτάτων παραπεμπτικῶν σημείων.

Ἀπὸ φ. 8 μέχρι τέλους τοῦ κώδικος τὸ ἄνω μέρος σχεδὸν ἀδιάγνωστον ὑπὸ νοτίδος.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ μελαίνης βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ἧτις ἔχει ἐκπέσει κατὰ τὴν βράχιν τοῦ κώδικος.

Γ'

ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΝΤΥΠΟΙΣ ΜΗΝΑΙΟΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὸ γνωστὸν καὶ ἄλλοθεν ἔθος τῆς ἐγγραφῆς ἐνθυμήσεων, ἧτοι χρονικῶν σημειωμάτων, ἐν τοῖς παραφύλλοις ἐντύπων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἐτηρεῖτο καὶ ἐν τῇ κατὰ τὰ Ἰωάννινα ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρείου. Πράγματι ἀπὸ παλαιοῦ, καθ' ἃ φαίνεται, ἀνεγράφοντο ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπηρετούντων τοιαῦτα σημειώματα ἐν τοῖς Μηναίοις, καὶ θὰ ἦσαν ταῦτα πολὺτιμα, ἂν ἐσώζοντο. Ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐθιζόμενα ἐν Ἡπείρῳ τὰ παλαιούμενα τοιαῦτα Μηναιᾶ, ἀντικαθιστάμενα ὑπὸ νεωτέρων, δὲν κατεστρέφοντο μὲν συνήθως, ἀλλ' ἐδωροῦντο εἰς ἀγροτικὰς ἐκκλησίας ἢ ἐρημοκλήσια, ἄγνωστον δὲ εἶνε ποῦ σήμερον εὐρίσκονται ἢ ἂν καθ' ὄλου διασώζονται. Ἀλλ' οὐχ ἧττον δὲν ἔπαυσεν ἡ ἀναγραφὴ ἐνθυμήσεων καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις Μηναίοις τοῖς νῦν ἐν χρήσει. Ἀναφέρονται δὲ αὐταὶ εἰς τὰ ἔτη 1883-1912 καὶ ἐγράφησαν αἱ μὲν πλείσται τῶν πρὸ τοῦ 1900 ὑπὸ τοῦ κράτους τῆς ἐκκλησίας Σωτηρίου (Σ. Κ.), ἄλλαι δ' ὑπὸ τοῦ ψάλτου Δημητρίου Τσίτου, τοῦ οἰκονόμου Στεφάνου Χρυσοχοῦδου (Σ. Χ.), τοῦ ἱεροδιακόνου Σ. Ι. Α., τοῦ Δ. Γαῖκου, τοῦ ἱερέως Σταύρου Ἰωαννίδου καὶ τοῦ Γεωργίου ἱερέως, οἵτινες καὶ ἐδήλωσαν ἐνιαχοῦ δι' ὄλου τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἢ διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, ὅτι αὐτοὶ εἶνε οἱ γράψαντες τὰ χρονικὰ σημειώματα. Ἐνεγράφησαν δ' αἱ ἐνθυμήσεις ἐκάστοτε κατὰ ἔτη εἰς τὰ Μηναιᾶ τῶν οἰκείων μηνῶν, οὕτω δ' αἱ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος ἀναφερόμεναι καθ' ἕσπον ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους μῆνας εὐρηγνται

ἀπεσπασμένα ἀπ' ἀλλήλων. Θεωρήσας δὲ χρήσιμον τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν, καίπερ ἀναγραφουσῶν νεώτερα καὶ τοπικὰ ὡς τὸ πλεῖστον γεγονότα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι, ταχέως καὶ πάλιν ἀντικαθισταμένων τῶν νῦν ἐν χρήσει Μηναιῶν, θάπολεσθῶσι τελείως τὰναγεγραμμένα ἐν αὐτοῖς σημειώματα ἐφ' ὅσον δὲν ἐκδοθῶσιν, ἔκριν ἀναγκαίαν τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν κατὰ ἔτη καὶ μῆνας, παραλαβὼν ἐκ πάντων τῶν Μηναιῶν τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνηκίους ἐνθυμήσεις. Ὅπως δὲ γινώσκηται ἢ προέλευσις ἐκάστης τῶν ἐνθυμήσεων, ἔθηκα μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἐντὸς παρενθέσεως στοιχεῖον ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἐντυπα Μηναιῶν, ἅτινα εἶνε τὰ ἐπόμενα.

(Α). Μηναιὸν τοῦ Ἰανουαρίου. Ἐν Βενετία. Ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. 1873.

(Β). Μηναιὸν τοῦ Φεβρουαρίου. Ἐν Βενετία. 1873.

(Γ). Μηναιὸν τοῦ Μαρτίου. Ἐν Βενετία. 1873.

(Δ). Μηναιὸν τοῦ Ἀπριλίου. Ἐν Βενετία. 1874.

(Ε). Μηναιὸν τοῦ Μαΐου. Ἐν Βενετία. 1873.

(Ϛ). Μηναιὸν τοῦ Ἰουνίου. Ἐν Βενετία. 1874.

(Ζ). Μηναιὸν τοῦ Ἰουλίου. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ βιβλιοεκδοτικοῦ καταστήματος «Ὁ Φοῖνιξ». 1896.

(Η). Μηναιὸν τοῦ Ἰουλίου. Ἐν Βενετία. 1875.

(Θ). Μηναιὸν τοῦ Αὐγούστου. Ἐν Βενετία. 1874.

(Ι). Μηναιὸν τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ βιβλιοεκδοτικοῦ καταστήματος «Ὁ Φοῖνιξ». 1896.

(ΙΑ). Μηναιὸν τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἐν Βενετία. 1873.

(ΙΒ). Μηναιὸν τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἐν Βενετία. 1873.

(ΙΓ). Μηναιὸν τοῦ Νοεμβρίου. Ἐν Βενετία. 1875.

(ΙΔ). Μηναιὸν τοῦ Δεκεμβρίου. Ἐν Βενετία. 1875.

Ἐτηρήθησαν δ' ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἐνθυμήσεων αἱ γραφαὶ τῶν πρωτοτύπων, καὶ χάριν εὐκολίας τῆς παραπομπῆς εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῶν μελλόντων νὰ ποιήσωσι χρήσιν αὐτῶν προετάχθη ἐκάστης ἀριθμὸς ἀραβικός.

Ἔχουσι 3' αἱ ἐνθουμήσεις αὐταὶ ὡδα.

1. 1880: αὐγούστου 15: ἔκαμαν ἐξορία τὸν κωνσταντινὸν Τσι-
κημάκον καὶ τὸν υἱὸν τοῦ παπᾶ κρομούδα (Θ).

2. 1880: Σεπτεμβρίου 9: ἡμέρα τρίτη νυκτὸς 2: ἐπήγαν λοι-
σταὶ εἰς τὸ χωρίον Ζαίνετ, καὶ ἐπάτησαν τὴν οἰκίαν τοῦ παπᾶ δι-
μητρίου ζῶη μητροπόλου, καὶ ἐπήραν τὴν θυγατέρα του ἀγμάλω-
τον τὸ ὄνομα τῆς μαρία τοῦς δὲ λοιποὺς τοὺς ἐκτύπησαν καὶ εἰς τὰς
4: τοῦ Νοεμβρίου ἡμέρα Τρίτη ἔλλαθαν τὴν ξαγορά καὶ τὴν ἤφε-
ραν εἰς τὸ σπήτη τῆς εἰς τὰς 8: ὥρας τῆς νυκτὸς καὶ ἐγράφη, εἰς
ἐνθούμησιν (II ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

3. 1881: Σεπτεμβρίου 8 ἡμέρα Τρίτη ὥρας 9: τῆς ἡμέρας ἀνε-
παύθη ἐν Κυρίῳ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Λόνδος πρόξενος Ἑλλήν καὶ ἡ
κηδὴς του ἔγεινε τὴν Τετάρτη εἰς τὰς 9: τοῦ αὐτοῦ ὥρας 4: τῆς
ἡμέρας μὲ μεγάλην παράταξιν καὶ ἦτον ὅλα τὰ προξενεῖα καὶ πλή-
θος λαὸς τὸν ἔφαλαν εἰς τὴν ἱεράν ἐκκλησίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου τε-
λειώνοντας ἡ ἀκολουθία, τὸν ἐδογαλαν ἐξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν
ἐφωτογράφησαν καὶ μετὰ τὴν φωτογραφίαν τὸν ἐπήγαν εἰς τὸ κελεῖ,
τῶν καλογραίων μαχένων ἐκεῖ ἦτον οἱ ἱατροὶ καὶ τὸν ἐπαλσάμωσαν
ἕως οὗτου νῆ ἐρθοῦν οἱ υἱοὶ του ἀπὸ τὰς Πάτρας· καὶ ἀφ' οὗ δὲν ἦλ-
θον οἱ υἱοὶ του εἰς τὰς 13: τοῦ παρόντος ἡμέρα Κυριακή εἰς τὰς 8:
ὥρας τὸν ἐπήραν οἱ ἀγογιάτες καὶ τὸν ἐπήγαν εἰς τὰς Πάτρας καὶ
εἰς ἐνθούμησιν (IA).

4. 1881: Σεπτεμβρίου 12: ἡμέρα Σαββάτω εἰς τὰς 6: ὥρας
καὶ μισή ἐπικσε ἓνα γαζέπη καὶ ἀέρας μαζὺ καὶ βροχή ὡς βούφη-
λας καὶ ἔκαμε ζημίαν πολὺ ὥστε ἐγεινεν σημεῖον καὶ ἔστω εἰς ἐνθού-
μησιν (IA).

5. 1882: Ἰουνίου 26: ἡμέρα σαββάτω ὥρας 1: καὶ λεπτὰ 7:
τὸ προῆ ἔκαμε ἓνας σεισμός τρομερός, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας
ἔπεσαν τὰ σιαμντάνια ἀπὸ τὸν πολυέλεον τὸν μικρὸν καὶ κανδίλας
ἐχρήθησαν καὶ εἰς ἐνθούμησιν (5).

6. 1882: αὐγούστου 17: ἡμέρα τρίτη εἰς τὰς 2: ὥρας τῆς νυ-
κτὸς ἐπικσε φωτιά εἰς τοῦ τασιούλα καπρίτσιου τὸ σπήτη καὶ ἐκάκηκαν
καὶ τοῦ κηρούτη τοῦ τασιούλα τσιώτσιου καὶ κώστα κισουτὲ καὶ ἔγεινε
μεγάλη κατάχρησις καὶ εἰς ἐνθούμησιν. καὶ εἰς τὰς 19: τοῦ παρόν-
τος ἡμέρα πέμπτη ἔκαμαν ἐξωρία τὸ βενιαμὴν οἰγούμενον ἀπὸ τοῦ
σιόνου μαζὺ μὲ τὸν υἱὸν του καὶ ἀνεψιὸν του καὶ ἄλλους δέκα ἐπὶ
διὰ τὴν τρίπολιν· καὶ μιὰ γυναῖκα δούλα τοῦ μανάρη ἀπόγησε παιδί!

καὶ τὸ ἔσφαξε καὶ τὸ ἔργησε εἰς τὴν χρεῖα καὶ μετὰ δέκα ἡμέρες τὸ ἔβραυν καὶ ἐπῆρεν αὐτὴ τὴν διήκηναι καὶ τὴν ἐφυλάκτισε (Θ).

7. 1882: Σεπτεμβρίου 16: ἐβάνη ἕνας κομήτης εἰς τὸν οὐρανὸν ὅστις ἦτο φρικτὸν θέαμα (Α μετὰ μικροῦ σχεδίου κομήτου).

8. 1882: περὶ τοῦ χειμῶνος ἀπὸ 27 δεκεμβρίου παρελθὸν ἔτος μέχρι τοῦ ἐνεστώτος 16 φεβρουαρίου δὲν εἶδομεν βροχᾶς εἰμὴ μόνον βορριάδες παντοτηνοὶ καὶ τὸν φεβρουάριον εἶδομεν βροχὴν εἰδὲ μὴ ἕως τὴν σήμερον ἀπέρασεν ὁ χειμὼν καλὸς ὥστε τὰ κάρβουνα ἐφθασαν 15: παράδ: τὴν ὁκὰ ἀπὸ τὰς 28: ὅπου ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος. αὐτὸς εἰς ἐνθύμησιν. Σ: Κ: (B).

9. 1883: Ἰανουαρίου 6: ἡμέρα πέμπτη. ἔπιασε ἕνας βορέας καὶ ἐπεκράτησεν ἕως τὸ σάββατο (A).

10. 1883: Ἰανουαρίου 12. ἡμέρα τετράδη ἔπιασε ἕνα χιόνι σημαντικὸ καὶ ὄλιν τὴν ἡμέραν ἐριχνε τὸ ἐπίγε ἕως μιά πιθαμὴ ἢ περισσότερον (A).

11. 1883: περὶ τοῦ χειμῶνος δὲν εἶδομεν τίποτα εἰμὴ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον 25 αὐτοῦ ἀρχησεν ὁ χειμὼν μὲ χιόνια καὶ ὁ φεβρουάριος κρύο καὶ χιόνια καὶ βορριάδες καὶ μεγάλη ξηρασία καὶ εἰς ἐνθύμησιν καὶ ἀπὸ τὰς 18: φεβρ: ἡμέρα παρασκευὴ Μ: Μ: ἔπιασε ἕνας βορέας δυνατὸς καὶ ἐπεκράτησεν ἕως εἰς τὰς 20: αὐτοῦ ἡμέρα κυριακὴ τῆς ἀποκρέο ὥστε ἐκλήστηκαν ὁ κόσμος ἀπὸ τὸ μεγάλο τὸ γαζέπη καὶ τῆ δευτέρᾳ τῆς τηρηνῆς ἔπιασε χιόνη ὄλην τὴν ἡμέραν (B).

12. 1883 μαΐου. 16: ἡμέρα δευτέρα ἔκαμαν δοξολογίαν εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν διὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου πασῶν τῶν βουσιῶν καὶ εἰς ἐνθύμησιν 1883: μαΐου 26: ἡμέρα πέμπτη τῆς ἀναλήψεως. ὁ δούλος τοῦ μενέικου μὲ τὰ πεδιᾶ του ἐβγήκαν εἰς περίπατον καὶ ἀπερνοῦσαν ἀπὸ τοῦ κατακάρμπευ ἐκεῖ ἦτον καμάρες καὶ ἔπασαν δύο καμάρες τὸν μὲν δούλον καὶ ἕν κορίτσι ἐπέϊγαν εἰς τὸν τόπον καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἕνα κορίτσι τοῦ κυρίου Ἰωάννου κομπατη τὴν ἔφαγε τὸ φῆδι εἰς τὸ χέρη καὶ ἕνα παιδὴ σμητηζιάπουλο τὸ ἔφαγε τὴ σκυλλί ἐνὸς ἐβρέου εἰς τὸ μάτι καὶ εἰς τὰ πλευρά καὶ μίαν κόρη ἐπνήγηκεν εἰς τὸ νησί καὶ τὸ βράδη εἰς τὰς 6 ὥρας ἀναψε ἕνα σπήτι τούρκικον εἰς τὴν σιαπαικτημιά καὶ εἰς τὰς 30: τοῦ παρόντος ἡμέρα δευτέρα ἐβγήκε τὸ νιζάμη ἔξω καὶ ὁ βαλήπασιας καὶ οἱ λοιποὶ πασιᾶδες μαζὺ καὶ ὁ κατῆς καὶ ἄλλοι τούρκοι καὶ μερικοὶ χριστιανοὶ καὶ ἐβραῖοι καὶ ἔκαμαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ δρόμου εἰς τὸ μελέτ μπαχτοῦ ἔσφαξαν γκουρμπάνια κατὰ τὴν θρησκευίαν τους καὶ ἔκα-

ιν ζημίαν εἰς τὰ χωράφια· ὥστε ὁ δρόμος θὰ γίνῃ καὶ θὰ χαλάσουν ἀμπέλια χωράφια ὅπου γὰ τοὺς πέση τὸ στόμα δευτεὶς τὰ ἐδιόρισε διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ δρόμος καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐπῆραν ἕως 50: ἢ καὶ περισσότερον ἀνθρώπους διὰ τῆς βίας διὰ νὰ κάμουν ἀρχὴν καὶ εἰς ἐνθύμησιν. — καὶ ἄλλο ὅπου ἐδιόρισαν ἀπὸ τὸ μπεληγιε νὰ χαλάσουν δευτεὶς τοίχους ἢ καὶ σπήτια ὅπου εἶναι σακάτηκα. διὰ νὰ μὴν γίνῃ πάλιν κίνενας φόνος. καὶ εἰς ἐνθύμησιν (E).

13. 1883: Ἰουλίου 21: ἔβαλαν μαστόρους εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐδιόρθωσαν τοὺς τζηρτζηφέδες ἐμπογιάτησαν τὰ παράθυρα καὶ ἄλλην κατασκευὴν ἔκαμαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς ἐνθύμησιν (Θ).

14. 1883: 10 Ὀκτωμβρίου ἔβαλαν ἐργάτας εἰς τὸ νεκροταφεῖον διὰ νὰ καλλιεργήσουν μὲ δένδρα, δάφνες καὶ λοιπὰ λουλούδια καὶ εἰς ἐνθύμησιν ἐπιτρόπων τῶν Κυρίων Ἰωάννου Χάιτα καὶ Ἀθανασίου Ἀλιέως (IB).

15. 1883: δεκεμβρίου ᾱ: ἡμέρα πέμπτη ἔπιασε ἕνας βορέας θυνατὸς καὶ εἰς τὸ καζήνο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου μπουνήλας εἰς τὴν μία ὄρα καὶ μιστὴ τῆς νυχτὸς ἔπεσε θύελα καὶ ἐπῆρε τὸν τσίγκο ὅπου εἶχεν σκεπὴ ἀπ' ἐξω ἕως 80: ὀκάδες καὶ ἐπέκεινα καὶ τὸν ἐθήκωσε φυλὰ ἕως δύο μεναρέδες καὶ ὑπερον ἔπεσαν εἰς τὸ σπήτι τοῦ σκότρα εἰς τὴν καλουτσιασμέ ὁ μισὸς εἰς τὰ κερκμήδια καὶ ὁ μισὸς εἰς τὸ μπχχτσέ· καὶ ὁ βορέας ἐπεκράτησε· ἕως εἰς τὰς 15: τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκ δικλειμάτων· περὶ δὲ τοῦ ἡλίου δταν ἔβγανε τὸ πορνὸ ὡς ἴδος φωτιὰ ὁμοῖος καὶ τὸ ἑσπέρας δταν ἔβασίλευε ἦτον κοκκινιά ὡς τὸ προῆ καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν (IA).

16. 1884: Ἰανουαρίου 10: ἡμέρα τρίτη ἐμβήκαν εἰς ἕν καϊκιον δέκκ ἀνθρώποι διὰ νὰ πηγαίνουν πέρα καὶ ἀνοιξε τὸ καϊκι καὶ ἐπνίγηκαν εἶτον καὶ ἄλλα καϊκια καὶ ἐπρόφθασαν τοὺς ἐνέα εἰδὲ μία κόρη ἕως 15: ἐτὸν ἐπνίγηκε καὶ δὲν τὴν ἔβγαλαν ζωντανὴν καὶ εἰς ἐνθύμησιν (A).

17. 1884: μαΐου 27: τῆς πεντηκοστῆς ἔκαμαν δοξολογίαν εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν ὅλοι οἱ ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν διὰ τὸν σουλτάνον ἦτον παρὸν καὶ ὁ βαλῆς ὁμοῦ καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ πλῆθος χριστιανοὶ καὶ ἐγκομίασαν τὸν σουλτάνον καθὼς καὶ ὁ βαλῆς ἔβαλε ἕναν λόγον τουρκικὸν καὶ ὁ δημητράκης σιόμος τὰ ἐξηγοῦσε εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἐγράφη διὰ ἐνθύμησιν (E).

18. 1884: σημεῖωσις διὰ τὸν μόναν Ἰούνιον ἀπὸ 3: Ἰουνίου ἕως εἰς τὰς πέντε αὐτοῦ ἔπιασε βροχὴ ἀδιάκοπη γεννηκὴ ὡς εἰς μὲν

τὸ βραδέτο καὶ πάπηγγο ἔριξε ἕως μίᾳ πιθαμῇ χιόνι, εἰς δὲ τὸ χωρίον σιγάει, ἀφ' οὗ ἔπιασε βροχὴ καὶ χιόνι καὶ ἀέρας κρύος ἐψόφησαν 150: πρόβατα τὰ ἑποῖα εἶχον κορέψη, καὶ ἐδῶ εἰς Ἰωάννινα ἔκαμε κρύο ὡς ἂν τὸν χειμῶνα. καὶ εἰς ἐνθούμην. Εἰς τὸ χωρίον λούζιτικο κατὰ κινήσει ἀπόκτησε μίᾳ γυναίκα δύο παιδιὰ μαζὺ τὰ ἑποῖα ἦτον κολημένα, καὶ σχεδὸν ὅλος ὁ Ἰούλιος μόνος ἔκαμε βροχερός καὶ κρύος ὡς ἂν τὸ φθινόπωρον (Σ).

19. 1884: αὐγούστου 10: παρασκευῇ τὸ βράδυ εἰς τὰς 2: ὄρας τῆς νυκτὸς ἔκαμε ἀστραπαῖς καὶ βροντὴ χαλάζι: ἀέρας βροχὴ ἕως εἰς τὰς ἑπτὰ τῆς νυκτὸς καὶ ἔγεινε φόβια αὐτῇ ἢ βραδὶα ὅπου ἐφοβήθησαν ὅλοι οἱ πόλις. καὶ εἰς ἐνθούμην (Θ).

20. 1884: Σεπτεμβρίου 13: ἡμέρα Πέμπτη, τὸ πρωὶ ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ Γεώργιος προτοψάλτης τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ὅστις ἐχρημάτισε ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐθαύθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὰς 9: τὸ ἑσπέρας μὲ παράταξιν καὶ εἰς ἐνθούμην (ΙΑ).

21. 1884: δεκεμβρίου 18: ἡμέρα τρίτη ἔκαμαν ἀρχὴν διὰ τὸ περιτήχησμα τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ ἐξω μέρος τῶν μνημάτων. ὁδὸς καρδατιὰ καὶ εἰς ἐνθούμην (ΙΑ).

22. 1885: Ἰανουαρίου 6: ἡμέρα κυριακῇ τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸν ἑσπερινὸν ἔπιασε ἕνας βορέας καὶ ἐπεκράτησεν ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ προδρόμου καὶ εἰς τὰς 8: τὴν τρίτην ἔπιασε χιόνι ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐπεκράτησεν ὡς τὴν Τετάρτην (Α).

23. 1885: μαΐου 3: ἡμέρα παρασκευῇ εἰς τὴν μίαν ὥρα καὶ μιστὴ τουρκιστὶ ἦλθεν ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων Κύριος Σωφρόνιος ἀπὸ κωνσταντινουπόλεω πθάνοντας εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον κοπάνο ἐσήμανε ἢ καμπάνα καὶ εἰς τὸ κορμέκη ἐκφώνησε λόγον ὁ κύριος Λαμπρίδης * καὶ ἦτον πλήθος λαὸς καὶ ἦ μαθηταὶ ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἦλθεν εἰς τὸ σπήτη τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τὸν ἐπερίμανον οἱ ἱερεῖς φορεμένοι μὲ τὰς ἱερατικὰς στολὰς ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἱερῶν μοναστηρίων ἐφόρεσε καὶ ὁ ἴδιος τὸν ἱερὸν μανδύαν ἐψάλαν οἱ ψάλται τὸν πολυέλεον ἕως τὴν ἱερὰν μητρόπολιν διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς ἐψάλλαν τὴν δοξολογίαν καὶ τὸν ὕμνον τοῦ σουλτάνου καὶ ἀπὸ τὴν ἱερὰν μητρόπολιν ἐψάλλαν τὸ ἅξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀνέστη ἀπάνω εἰς τὴν μητρόπολιν μαζὺ μὲ τοὺς ἱερεῖς

* (Εἰς τὴν παρακομπήν * ἀνταποκρίνονται ἐν τῇ ἐνθουμῇσι τάδε) * καὶ ὁ κύριος γρηγοριάδης καὶ ὁ ἴδιος ἀντεπεκράθη καὶ ἐχειροκρότησεν. ὁμοίως ἐκφώνησε λόγον ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων εἰς τὴν μητρόπολιν.

ἱεροφορεμένους ἦτον καὶ τὰ προξενία μαζὺ του· καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἰς ἐνθύμησιν ἐκτίπησαν καὶ τὰ σήμαντρα τῶν ἐκκλησιῶν (E).

24. 1885 : μαρτίου 22: τῇ ἀγία καὶ μεγάλη παρασκευῇ εἰς τὰς 8 ὥρας π: M: ἀνεπαύθη ὁ κύριος πικρὰ Θεόδωρος ἐφημέριος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ ἐνταφιάσθη τῇ 23: μαρτίου τὸ ἀγίω καὶ μεγάλω σαββάτῳ ἀφ' οὗ ἐδιτάσθη ἡ νεκρόσημος ἀκολουθία· καὶ εἰς τὰς 10: ὥρας τὸν ἐνταφίασαν καὶ εἰς ἐνθύμησιν (Γ).

25. 1885 : Ἰουλίου 7 ἡμέρα Κυριακὴ εἰς τὰς δέκα ὥρας μετὰ μεσημβρίας ἐπιασε ἓνα γαζέπη τρομερὸν ὀργῇ θεϊκῇ χαλάζῃ βροχῇ ἀέρας ἐτσακίσθησαν δένδρα ἐβούλσταν τὰ λαγούμια καὶ ἐμβήκε τὸ νερὸν εἰς τὰ σπίτια καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ὅσοι εἶχον μπέμπυσε, ἐμβήκε μέσα τὸ νερὸν ἀπὸ τὸ μεγάλο τὸ γαζέπη ὅπου δὲν τὸ ἐνθυμάται κἀνένας αὐτὴν τὴν τρομερὰν καὶ βραγδέαν βροχὴν καὶ ρούφλας ὅπου ἔπεσε καὶ εἰς ἐνθύμησιν· καὶ εἰς τὰς 8 πάλιν βροχῇ καὶ ἀσραπόβροντα (H).

26. 1885 : αὐγούστου 19: ἡμέρα δευτέρα ἕκαμαν δοξολογίαν εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν διὰ τὸν σουλτάνον εἰς τὴν ἀνάδασιν τοῦ θρόνου καὶ τὸ βράδῃ τῇ δευτέρῃ ἕκαμαν ψέστα εἰς τὸ νησί μὲ φῶτα καὶ ἄλλα διάφορα φουσιέκα καὶ λοιπὰ ὥστε ἐσυναχθῆσαν πλήθος καὶ εἰς τὸ νησὶ καὶ εἰς τὸ μόλο ὅπου ἔφθασε τὸ καΐκη ναῦλος αὐτὴν τὴν νύχτα ἕως 80: γρόσια καὶ περισσότερον καὶ εἰς ἐνθύμησιν (Θ).

27. 1885 : Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώμβριον ἐσύναξε σρατὸν ἡ Τουρκία ἀπὸ Ἀλβανίαν καὶ Ἰωάννινα διὰ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος (IB).

28. 1885 : σημειώσεις διὰ τὸν Νοέμβριον ἕκαμε πολὺ καλῶς καὶ εἰς τὰς 30: τοῦ ἀγίου ἀνδρέος ἡμέρα σαββάτῳ αἰφνιδεῖος ἤλθε τὸ κρύο μὲ χιόνια καὶ παγοτὲς καὶ εἰς ἐνθύμησιν (IA).

29. 1885 : Νοεμβρίου 15: ἡμέρα παρασκευῇ τὸ βράδῳ ξημερόνοντας τοῦ ἀγίου ματθέου· ἐχίνονταν τὰ ἄστρα τετραγωνικῶς διόλης τῆς νυκτὸς ὥστε ἦτον θέαμα φρικτὸν καὶ εἰς ἐνθύμησιν (II).

30. 1885 : κατὰ μόνον δεκέμβριον ἔγεινε μία τσιούπρα τούρκα ἀπὸ χωρίον γρεδανήτη καὶ τὴν ἔφεραν εἰς Ἰωάννινα μπουλαμέναι ἤλθον καὶ οἱ γονεῖς τῆς εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν καὶ ἀνάφεραν τῶν ἀγίου Ἰωαννίνων Κυρίου Σωφρονίου καὶ εἰς τὰς 11: τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα τετράδῃ τὸ ἐσπέρας ἐπῆγεν ὁ Ἰωαννίνων εἰς τὸ σαρὰν καὶ ἐφόναξαν τὸ κορίτσι καὶ πρώτην φορὰν εἶπε ὅτι εἶναι τούρκα ὕστερον τὴν ἐπῆρεν ὁ σεδασμιότατος εἰς ἓνα δωμάτιον καὶ τὴν ἐκατήχησε

ἕως δέκα λεπτά καὶ ἐβήκαν μαζί με τὸν Ἰωαννίνων εἰς τὸ μετολήση καὶ ἀπεκρίθη ἡ κόρη καὶ εἶπεν χριστιανοὶ ἡμῶν χριστιανοὶ εἶμαι καὶ χριστιανοὶ θὰ ἀποθάνω λέγοντας αὐτὰς τὰς λέξεις τὴν ἔστειλεν εἰς τὴν Ἱερὰν μητρόπολιν μετὰ τὸν σταύρον διχσυχιστὴν καὶ μετὰ τὸν ἀχμέτη ντάου τῆς ἐβγαλαν τὰ μπηρκαυλίκια ὅπου τὴν εἶχαν μπουλομένη καὶ εἰς ἐνθύμησιν (11).

31. 1886 : μαρτίου 24 : ἡμέρα δευτέρα ἐσύναξαν τοὺς τούρκους εἰς τὸν κηρόλα καὶ τοὺς ἐμήρασαν ντουφέκια καὶ ἐκεῖ ὅπου τὰ ἐμήρασαν ἔλας τούρκος ἕως 30 ἐτῶν λαμβάνοντας τὸ ἄρμα καὶ πιγγαίνοντας εἰς τὸ σπήτι του ἐξεπότηχησεν εἰς τὸν δρόμον καὶ οἱ λοιποὶ τούρκοι τὸν ἐπήραν εἰς τὸ νταμπούτη καὶ τὸν ἔθαψαν ὁμοίως καὶ ἄλλος τούρκος ἑλμπάνης εἰς τὴν καλούτσιασμα ἕως ὅπου κάθονταν εἰς τὸ ἑλμπανκργιό μετὰ τὸ ἄρμα εἰς τὸ χέρι ἐξεπότηχησεν καὶ τὸν ἔθαψαν καὶ αὐτὸν καὶ εἰς ἐνθύμησιν (1).

32. 1886 : σημείωσις διὰ τὸν ἀπρίλιον ἀπὸ 20 ἕως 26 : βροχὴς σιτροκρηθὸς ἀέρας χιόνια εἰς τὰ ὄρη καὶ κρύο ὥστε ἀναφαν μαγκάλια εἰς τὰ σπήτια ὅπου δὲν ἐνθυμήται κανεῖς αὐτὸ τὸ γαζέπη καὶ εἰς ἐνθύμησιν (1).

33. 1886 : κατὰ μύθον μάιον θύμια τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ τροπεοφόρου εἰς τὸ παρεκλήσιον τοῦ χωρίου μετσόβου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐσυνάχθη τὸ στρώσιμον τὸ τουρκικὸν καὶ ἔστησαν σκηνὰς οἱ ὅποιοι ἔκαμαν πολλὰς καταχρήσεις ἐντὸς τῆς περιοχῆς. ὁ στρατηγὸς αὐτῶν ἐκεῖ ὅπου ἐκημάτο παρουσιάσθη ὁ ἅγιος καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι νὰ τραβήξῃ τὸν στρατὸν ἀπὸ τὸν τόπον του· αὐτὸς δὲ δὲν ἠθέλησε, καὶ πάλιν ἔφητος κρατῶν μάλιστα εἰς τὴν δεξιάν του καὶ τοῦ λέγει ἐγὼ σοῦ εἶπα νὰ ἀποσήρης τὸν στρατὸν ἀπὸ τὸν τόπον μου ἐσὺ ὁμοῦ δὲν ὑπήκουσες ὁ δὲ στρατηγὸς ἠρώτησεν αὐτὸν τῆς εἰ· ὁ δὲ ἅγιος ἀπεκρίθη αὐριον τὸ προῆ ἀπερνὰς ἀπὸ τὴν περιοχὴν μου καὶ με βλέπεις· λέγοντας αὐτὰ τὸν ἐράπησε τόσο ὅστε τοῦ ἔκαμε τὸ κορμὴ μαύρο εἶδὲ στρατιώται του οἷτινες ἐκημόντο ἐκεῖ πλησίον ἔβλεπον τὴν ταρχήν καὶ τὰς κραυγὰς του καὶ ἐθαύμαζον τί εἶναι αὐτὸ συνήλθεν ὁ στρατηγὸς εἰς τὰς φρένας του καὶ τὸν ἠρώτησαν τῆ ἔκαμε ἔτσι καὶ τῆς τὸν ἐράβδῃσε παρατηρόντας τον εἶπον τὸ κορμὴ του ἀράδες· ἀράδες ἀπὸ ταῖς μάλιστα· ἀμέσως ἐπρόσταξε νὰ τὸν περιφέρουν ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπερνώντας ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ ναοῦ βλέπει τὸν ἅγιον ἔφηγον καθὼς τὸν εἶδεν καὶ εἰς τὸν ὕπνον του καὶ τοὺς λέγει ὁ στρατηγὸς εἶδαται αὐτὸς ἦτον ὅπου με ἐκτεποῦσε

ὑστερον ἐπρόσφεραν ἔλασεν καὶ κτήριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐγονι-
πετοῦσαν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ζητῶντας συγχώρησιν· οἱ δὲ χοργακὴν
ἐθαύμασαν καὶ ἐστειλάν εἶδθαι αὐτὸς ὁμοῦς ἕως τὴν σήμερον ὅπου
γράφω ἦτον κατάκρητος τῇ 24: Ἰουνίου 1886: Σ: χ. Κ: (5).

34. 1886: αὐγούστου 15: ἡμέρα παρασκευῆ τὸ βράδυ εἰς τὰς
4: ἰ. : ὥρας τῆς νυκτὸς ἐγένετο ἓνας σεισμός τρομερὸς ὅστις ἐδιήρκασε
πέντε λεπτά καὶ ἐταράχθη ἡ πόλις ὅλοι ἀπὸ τὸν φόβον τους καὶ εἰς
ἐνθούμησιν (Θ).

35. 1886: περὶ δὲ τῆς ἀνομβρίας ἀπὸ α' : Ἰουλίου ἕως 24: αὐ-
γούστου ὅπου ἔριξε μία λεπτή βροχὴ ἡ δὲ ξηλοκαρπία ἀφθονη τὰ
ὀπορικὰ σταφύλια σήκα, ἀπὸ δὲ σχεδὸν ὅλα καὶ εἰς ἐνθούμησιν (Θ).

36. 1886: 13 Ὀκτωβρίου Δευτέρα. Ἐβαλαν μαστόρους διὰ τὸν
μπαζεῖ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸν ἐκλίσαν μὲ σίδερα.
Ἐπιτρόπων Ἰωάννου Χατζα καὶ Κωνσταντίνου Κούρεντα (IB).

37. 1886: 26 Ὀκτωβρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐκάτηκεν ἡ ἐκ-
κλησία τοῦ χωρίου Συρράκων εἰς τὸ ζητσοχώρι καὶ εἰς τὰς 28 ἡμέρα
Τρίτη ὥρα 10 ἦλθεν εἰς Ἰωάννινα ὁ Ἠγούφ-Πασσᾶς καὶ τὸν ἐδέχθη-
κατ μὲ παράταξιν (IB).

38. 1886: νοεμβρίου 27: ἡμέρα πέμπτη ἐτελεύτησεν ὁ ἐν μα-
καρία τῇ λήξει γενομένου Σπυρίδων: Θ: μανάρις ὅστις ἦτον ὁ πρῶ-
τος τῶν διδασκάλων ὑπὲρ τὰ σαράντα ἔτη· οἱ δὲ πόλις ἀπὸ τὴν με-
γίστην εὐχαρίστησιν τὸν ἐνατάφισαν μὲ μεγάλην παράταξιν, οἱ δὲ
κηδῆα του ἐγγινε πρῶτον ἐσυνάχθησαν ὅλα τὰ Ἰσνάφια προξενεῖα
ὡς ὑπήκοος ἔλθιν καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἀπὸ ὅλα τὰ σχολεῖα ἐστήθησαν
δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ βαστώντας ὁ καθεὶς τῶν ἐφόρων λαμπάδας εἶδε
μαθηταὶ ἔδαστοῦσαν στέφανα ἐξ ἀνθέων τὸν ἀπέρασιν ἀπὸ τὴν ἀγο-
ρὰν ἕως τὴν ἐκκλησίαν ἀρχιμανδρείου ἀφ' οὗ ἐτελείωσεν ἡ νεκρόση-
μος ἀκολουθία ἐκφώνησε λόγον πρῶτος ὁ εὐγενέστατος Κ. Κωστάκης
II: σακκελλαρίου, ὁ δεύτερος κύριος Γεώργιος στεφάνου καλοῦδι· ὁ
τρίτος κύριος συγκριώτας ὁ δὲ τέταρτος ὁ κύριος Γεωργίτης δικη-
γός· καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὁ περισσότερος λαὸς ἐκφώνησαν λόγον
τρεις μαθηταὶ τῆς τετάρτης γυμνασίου, καὶ ἐγενεαι αὐτῇ ἡ ἱερὰ τε-
λετὴ ἀπὸ τὰς 9: ἑσπέρας ἕως τὰς δώδεκα· καὶ ἔμεινεν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν αὐτὸ τὸ βράδυ καὶ τὴν παρασκευὴν εἰς τὰς πέντε ὥρας ἐντα-
φιάσθη· καὶ εἰς ἐνθούμησιν (II).

39. 1886. ὁ δεκέμβριος ἦτον πλημῆρες ἀπὸ τὰς πολλὰς βροχὰς
καὶ εἰς ἐνθούμησιν (IA).

40. 1887: ἀπὸ α': Ἰανουαρίου ἕως εἰς τὰς 27: τοῦ αὐτοῦ τοῦ χρισσοτόμου ἔκαμε καλοκαιρίαν ὥστε δὲν ἐνθιμῆται κανεὶς ἀπὸ τοὺς γέροντας τὴν τώσπην καλοκαιρίαν ὥσαν νὰ εἶτον ἀπρίλιος καὶ εἰς τὰς 28 ἤλαξεν ὁ καιρὸς ἀπὸ μερικὸν χιῶνι εἰς βροχὴ ὅπου ἐφθασαν τὰ κάρβουνα 12 καὶ 13 παραδες τὴν ὀκτά (A).

41. 1887: φεβρουαρίου 26: ἡμέρα σαββάτω ὥρας 7: τῆς ἡμέρας ἀνεπαύθη ὁ ἐν μακκαρίᾳ τηλήξῃ ἀλέξιος ἱερεὺς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας τὸν ἐκῆδευσαν μὲ πλῆθος χριστιανῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν μὲ μεγάλην παράταξιν· καὶ εἰς τὰς 8 ὥρας τὴν αὐτὴν κυριακὴν τὸν ἐνταφίασαν καὶ εἰς ἐνθύμωσιν. ὥστις ἐχρημάτισεν ἱερεὺς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τεσσαράκοντα ἔτη (B).

42. 1887: μαρτίου α': κυριακὴ δευτέρα τῶν νυστειῶν ἐχρητονηθήθη ὁ διακοσπύρος ἀπὸ χωρίον κουσόλιανη Ἱερεὺς εἰς τὴν ἱερὰν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου καὶ κατεστάθη ἐφημέριος εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐνωρίαν τοῦ ἐν μακκαρίᾳ τηλήξῃ ἀλεξίου ἱερέως καὶ εἰς ἐνθύμωσιν (Γ).

43. 1887: Μαΐου 17 τὸ ἑσπέρας ὥραν 4^η τῆς νυκτὸς ἀπεβίωσεν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀρχιμανδρείου Κωνσταντῖνος, καὶ τὸν ἐκῆδευσαν τὴν 18^{ην} τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέραν Δευτέραν ὥραν 4^{ην} π. μ. τουρκισί. Ἐγράφη εἰς ἐνθύμωσιν (E ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

44. 1887: ἀπὸ 27: Μαΐου ἑτεράδῃ ἀρχήψε ἕνας βοργιάς σημαντικὸς καὶ ἐπεκράτησεν ἕως τὴν Παρασκευὴν τὸ ἑσπέρας καὶ τὸ Σάββατον ἔπιασε μία βροχὴ πολὺ ὠφέλημος ὁμοίως καὶ τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς 31: τοῦ παρόντος τῶν Ἁγίων πάντων ἐχειροτονήθη ὁ παππὰ Γεώργιος υἱὸς τοῦ ἀνωτέρου παππὰ Κωνσταντίνου καὶ εἰς ἐνθύμωσιν (E ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).

45. 1887: περὶ δὲ τῆς ἀνομβρίας ἀπὸ Ἰούνιον ἕως 4: Σεπτεμβρίου ὅπου ἔπιασε βροχὴ βραγδέα ἢ δὲ κάψας τὸν Αὐγουστον ὑπερβολικὰς καὶ ἀνηπόφερτες ἕως ὅπου τὸ θερμόμετρον ἐφθασε εἰς 37: γράδα· καὶ τὸ Σάββατον εἰς τὰς 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐσύσθη ἢ γῆ δύο φορὰς ἢ μία εἰς τὰς 2: ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ εἰς ἐνθύμωσιν (IA).

46. 1887: περὶ δὲ τῆς ἀνομβρίας δὲν εἶδομεν, εἰμὴ μερικὴ καὶ λεπτὴ βροχὴ διὰ δὲ ταῖς καύσαις ἀνηπόφερτες ἀπὸ α': αὐγούστου ἕως 7: αὐτοῦ ὥστε εὗθχε τὸ θερμόμετρον τριάντα ἑπτὰ γράδα καὶ κύριος γινώσκει ἕως τὸ ὕστερον (Θ).

47. 1887: Νοεμβρίου 15 ἡμέραν Κυριακὴν ἔγινε μνημόσυνον τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ τῆς Ζωιμακίας Σχολῆς Σ. Μανάρη καὶ ἐξεφώνησε λόγον ὁ κύριος καθηγητὴς Ε. Σγκριώτης καὶ εἰς ἐνθούμῳσιν. τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπέθανε καὶ ὁ Λέων Μελάς καὶ ἔγινε ἡ κηδεῖα του μὲ μεγάλην παράταξιν καὶ εἰς ἐνθούμῳσιν (ΓΓ).

48. 1887: σημείωσις διὰ τὸν δεκεμβριον πλημῆρες χιόνια καὶ κρύο καὶ εἰς τὸ τέλος βορριάς δυνατὸς ἔπεσε δένδρα καὶ ἓνα κηπαρίσι εἰς ἓνα τζαμὴ τώσον σφοδρὸς ἦτον (ΙΔ).

49. 1888: σημείωσις διὰ τὸν Ἰανουάριον βροχὲς χιόνια κρύο ἀνηπόφερτο ἀσθένειαις εἰς τὸν κόσμον· περι δὲ τὸν φεβρουάριον 2: ἡμέρες καλὲς εἰς τὸ πρῶτον εἶδὲ ἀπὸ τὰς 3: φεβρουαρίου ἕως τὰ τέλη αὐτοῦ κακοχερία χιόνια κρύα βροχὰς, ἀέρας καὶ λοιπὰ ὥστε νὰ μὴν φαντασθῇ ἓ ἄνθρωπος καὶ εἰς ἐνθούμῳσιν (Β).

50. 1888: ἀπριλίου 5: ἐπιτροπευῶντων Κυρίου Δημητρίου Χαρισσιᾶδη καὶ ἀθανασίου ἀλιέως ἔβαλαν μάλιστα καὶ ἐδιόρθωσαν τὸ σήμανδρον ὅπου θὰ ἔπεφτε καὶ ἐμετατόπησαν καὶ τὸ παγκάρι (Δ).

51. 1888: Ἰουνίου 13: δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου πνεύματος εἰς τὴν μνησὴν ὄρα μετὰ μεσημβρίας ἔπεσεν ἀστραπή εἰς τοῦ κομπητὶ τὸ μπαχσὲ καὶ ἐπαήλητησαν ἄνθρωποι καὶ εἰς ἐνθούμῳσιν (Ε).

52. 1888: περι τῆς ἀνομβρίας ἀπὸ 12 Ἰουνίου μέχρι τὰς 6: Σεπτεμβρίου (ΙΑ).

53. 1888: περιδὲ τῆς ἀνομβρίας ἀπὸ 12: Ἰουνίου Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς ἕως 25: Ἰουλίου βροχὴ δὲν εἶδωμεν εἰμὴ καύσες ἀνηπόφερτες ὥστε τὸν Ἰούλιον τώσῃ φλόγα ἔκαμε ὅπου ἐληγοθήμῳσαν δύο γυναῖκες εἰς τὴ βρῆσι τοῦ παζαργίου ἢ μία Χριστιανὴ καὶ ἄλλη Ὠθωμανήτισσα καὶ εἰς ἐνθούμῳσιν· (πρόσθετα κατόπιν) καὶ εἰς τὰς 26: κρύο σημαντηκὸ ὡς τὸν χιμόνα καὶ βορριάς καὶ βροχὴ ἐπηκράτησεν ἕως τὰς 30: τοῦ αὐτοῦ. καὶ εἰς τὰς 31: Κυριακὴ ἀρχίψε πάλιν ἡ ζέστη (Η).

54. 1888. περι τὸν αὐγουστον ἀφ' οὗ καὶ ἀρχίσε καὶ κρύον μὲ καύσες ἀνηπόφερτες μὲ ἀέριδες καὶ βορριάδες μὲ σεισμοὺς μὲ ἀσθένειαις ἕως τὸ τέλος αὐτοῦ εἰμὴ μία λεπτὴ βροχὴ εἰς τὰς 27: αὐτοῦ ἕσον ἐδρόσησε καὶ ὄχι γενηκὴ· ὅπου δὲν εἶδωμεν βροχὴ καὶ εἰς ἐνθούμῳσιν ὑγιένεται οἱ ἀναγινώσκοντες (Θ).

55. 1888: ὀκτωβρίου 29: ἡμέρα σαδδάτω ἔγινε μεγάλη φορτούνα ἀπὸ βροχὴ καὶ χιόνη καὶ εἰς τὸ χωρίον λαγκαῶδες μάννα καὶ θυγατέρα ἐπήγαν εἰς τὸν λόγκον. διὰ ξύλα καὶ ταῖς ἔκλησε ἡ φορ-

τούνα καὶ ταῖς ἡδραν ξεπαιχισμένες ἐπιθῆς ἐπήγαν τὰ ἄλλογα φορο-
τομένα καὶ ἡ γυναῖκες δὲν ἐπήγαν ἐνόμισεν ὁ ἄνδρας τῆς ὅτι ἐπήγαν
εἰς ἓνα παλιγκλήση καὶ τῆς ἡδραν καὶ ταῖς ἔθαψαν εἰς τοὺς ἀγίους
ἀναργύρους καὶ εἰς ἐνθύμησιν (ΙΓ).

56. 1888: 9) Νοεμβρίου ἡμέρα Κυριακὴ Ἐκαμε κρύο καὶ
ἐπεσε χιόνι στὸ Μητακέλι κ' ἦρθεν ἕως τοὺς Ληγγιάδες (ΙΒ).

57. 1888: σημεῖωσις διὰ τὸν νοέμβριον καὶ δεκέμβριον ἔκαμε
ὀρέος καιρὸς ὡσάν νὰ ἦτον ἀπρίλιος. εἴμη εἰς τὰς 19: δεκεμβρίου
εἶδομεν μίαν ἡμέρα ἀκατάστατη βροχὴ καὶ χιόνη εἰδὲ ἐπίληπες ἡμέ-
ρας καιρὸς ὀρέως καὶ εἰς ἐνθύμησιν (ΙΔ).

58. 1889: περὶ δὲ τὸν φεβρουάριον ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους
τοῦ μηνὸς ἀέριδες χιόνια βροχίαι χαλάζια ἀστραπόβροντα ἕως εἰς
τὰς 20: τοῦ αὐτοῦ ὕστερον ἔκαμεν ὀλίγη καλοκερία καὶ εἰς ἐνθύμη-
σιν (Β).

59. 1889: περὶ δὲ τὸν μάρτιον κακοκεριά βροχίαι χιόνια ἀέρι-
δες σιούγκραδον μόνον τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες ἡμέρας ἡδομεν ἥλιον
εἰδὲ ὅλος ὁ μὴν σχεδὸν βροχερός καὶ κρύο (Γ).

60. 1889: ἀπριλίου ᾱ. τὸ ἅγιον καὶ μεγάλη σαββάτω ἐτελεύ-
τησεν ὁ πρόξενος τῆς ρουσίας τὸ ὄνομά του ἄνδρας καὶ ἡ κηδεῖα
του ἔγεινε τὴν δευτέραν τὰς 3: ἀπριλίου ὥρας 8' καὶ πλήθος λαὸς
χριστιανοὶ τούρκοι ἑβραῖοι ψάλλοντες ἀπὸ τοῦ ταγαρά ὅπου εἶναι τὸ
προξενεῖον τὸ ρουσικὸν ἕως εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν τοῦ ἔψαλαν τὴν
ἀκολουθείαν τῆς ἀναστάσεως καὶ ἐκφόνησαν λόγους τρεῖς καὶ εἰς τὸν
τάφον ἐδγήκεν μόνος του ὁ ἀρχιερεὺς Κύριος Σωφρόνιος καὶ ἓνας
πρόξενος ἐκφόνησε λόγον φράγκηκα καὶ εἰς ἐνθύμησιν (Δ).

61. 1889: Μαΐου 21: ἡμέρα Κυριακὴ τῶν πατέρων ἐπῆχε μίαν
βροχὴ σημαντικὴ καὶ (ἔπονται δύο στίχοι διαγεγραμμένοι) σχεδὸν
ὅλος ὁ Μάιος μὲ βροχάδες τὸν ἀπεράσαμεν ἐκτὸς μόνον νὰ ἔκαμεν
ἥλιος κάμποσες ἡμέρες καὶ εἰς ἐνθύμησιν καὶ εἰς τὰς 23: Μαΐου
ἡμέρα Τρίτη τὸ ἑσπέρας ἀνεπαύθη ὁ Ἀθανάσιος Ἀλιεὺς δεστικὸς ἐχρη-
μάτισεν ἐπίτροπος εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐθαύθη τὴν 24:
ἡμέρα Τετάρτη τὸ ἑσπέρας καὶ εἰς ἐνθύμησιν (Ε ἐν τῷ ὀπισθίῳ
παραφύλλῳ).

62. 1889: Μαΐου 27: ἡμέρα Σαββάτω τὸ προὶ ἔφυγεν ἀπὸ
Ἰωάννινα ὁ Ἰγούφκασιας καὶ εἰς ἐνθ. διὰ Κωνσταντινούπολιν. (πρόσ-
θετα διὰ μολυβδίδος ἄλλη χειρὶ) καὶ εἰς τὸ 1893 — Μαΐου 9 — ἀπέ-
θανε (Ε ἐν τῷ ὀπισθίῳ παραφύλλῳ).